

der ikke kunne sammenlignes, paa Varer, der ere af en saadan Art, at man ikke, naar man gaar ind i den ene Butik, kan sige: Den Vare er nøjagtig den samme som den, der sælges i Butikken ved Siden af for to eller tre Øre mere, vil Nedsættelsen aldrig komme den menige Mand til gode. Det tror jeg, det praktiske Liv vil give mig Ret i.

Manufakturvarer begynder med den store Industrigren, man kalder Konfektion, Forfærdigelse af Klæder. Der har fra den Side, jeg hører til, været gjort meget for at forbedre Forholdene for denne Industri, der beskæftiger uhyre mange Mennesker, navnlig mange Kvinder. Det er ikke lykkedes i det Omfang, vi havde ønsket, men jeg maa dog holde paa, at navnlig for Damekonfektionens Vedkommende, for den bedre Konfektion, for de Klædningsstykker, der, for at udtrykke det praktisk, ere forsynede med nogen Besætning, ere Forholdene blevne bedre, er det virkelig lykkedes at skaffe noget mere Beskyttelse, end der hidtil har været. Her er dog i alt Fald et Fremskridt. Det samme gælder desværre ikke for Herrekonfektionen, for saa vidt det er almindelige Klæder. Der er Forholdet blevet omtrent ved det gamle, ja, snarere en ganske lille Smule — men ganske vist ogsaa aldeles minimalt — ringere, end det har været, idet den Klædetold, der lægges til Grund ved Beregningen af Fortoldningen af færdige Herreklæder, er gaaet noget ned, men, som sagt, noget er der naaet for Konfektion under denne Gruppe. Ved Forhandlingerne om den Overenskomst, der her foreligger, og som er Resultatet af meget Arbejde, har det ofte været svært at komme over de netop indenfor denne Gruppe stærkt modstaaende Standpunkter. Det, der til Slutning førte til en Afgørelse, var et Grundlag, som man her i Tinget ikke godt kunde forkaste, nemlig Landstingets Vedtagelse i 1899. Den har man holdt sig til, dog saaledes, at enkelte Industrier, der høre hjemme indenfor Manufakturvarer, have faaet det bedre, end Landstinget den Gang — jeg ved ikke af hvilken Grund — vilde give dem.

Jeg skal nævne Fiskenetfabrikationen, hvor Tolden i Øjeblikket er $66\frac{2}{3}$, og hvor Landstinget og Toldkommissionen gik ned til 20 Øre, hvorfor det ikke var saa underligt, at Regeringens Forslag havde denne Sats. Industrien mente ikke at kunne klare sig under 50. Her stode vi nu saaledes, at Landstinget var gaaet med til en Nedsættelse til 20 Øre, men dette er et Eksempel

paa, hvorledes man fra anden Side har taget Hensyn, idet man har kunnet vise, hvorledes Forholdet her var, og har sat en blandet Vægt og Værditold, der i de fleste Tilfælde absolut vil svare til den Told paa 50 Øre, som Industrien havde ønsket.

Under Manufakturvarer findes endvidere en forholdsvis lille Industri, der beskæftiger sig med Tilvirkning af Smergel-lærred. Den er ogsaa kommen med her. Som Følge af det Grundlag, vi kom ind paa, for Forhandlingerne her, har den faaet, hvad den mente at skulle have, nemlig en Sats, der svarer til den, til hvilken det oprindelige Stof, det, der ligger til Grund for Smergelproduktionen, indføres her i Landet.

En Forbedring maa det siges at være, at Garntolden er sat ned. I alt Fald hjælper den paa nogle af de Nedsættelser, der have fundet Sted paa Industrien. Linnedgarn er saaledes sat ned fra $12\frac{1}{2}$ til 4, Jute ligesaa, Bomuld fra $12\frac{1}{2}$ til 10. Disse Nedsættelser, som skulde komme Industrien til gode, andrage et Beløb af ca. 100,000 Kr. Jeg tror, at den Behandling, Tekstilfabrikationen her har faaet — selv om en og anden af de paagældende ved første Øjekast vil sige, at den ser lidt streng ud —, ikke er saadan, at den bringer Industrien i nogen Fare. Det kan være, at en og anden — jeg vil tro kun en enkelt — Artikel maaske vanskeligt vil kunne fremstilles her med Fordel, men der er ogsaa Udsigt til, at man ved Omlægning af Produktionen og ved forøget Anspænding kan naa til et godt Resultat, saa at det, der nu sker med Tekstilfabrikationen, ikke vil vise sig farligt, men sætte den i Stand til kraftigere at konkurrere.

Under Manufakturvarerne er ogsaa Rebslageri, hvis Interesser ere varetagne paa den Maade, at det kan siges, der ikke er gjort dem særlig Fortræd, idet Forholdet bevares omtrent, som det har været hidtil.

Her ere ogsaa de berømte Gulvklude, som en bekendt Valgagitator rejste rundt med og viste frem paa Møderne. Her er der nogen Nedsættelse, men dog ikke mere, end at Fabrikanten mene at kunne klare sig. De have ogsaa nydt den Ære at faa en særlig Position. Det er jo en honnet Ambition at ville have en egen Position paa Toldloven, det forekommer mig, at det vigtigste maa være, at den Sats, under hvilken man henføres, er tilfredsstillende.

Jeg skal nu omtale Maskiner, hvor der for elektriske Maskiners Vedkommende ved